

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6-St-1626/16-54 172
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU
IZ RUKE DUBROVNIK Preko pošte

27-12-2018

Predano za poštu obično pre. dne 20
POŠTA ZAGREB R. 25 144 9909
Broj primjerka 3 priloga
Taksirano KN POTPIS

Poslovni broj: 68 PŽ-4963/2018-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ASSISTA d.o.o. za trgovinu u stečaju, OIB 11325420507, Split, Velebitska 110, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, kojeg zastupa punomoćnica Matea Pilipović, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Buterin i Posavec d.o.o., Draškovićeva 82, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1626/2016-39 od 17. srpnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 11. prosinca 2018.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj St-1626/2016-39 od 17. srpnja 2018. u točki III. njegove izreke u dijelu u kojem je pod rednim brojem 1. stečajni vjerovnik Erste&Steiermarkische bank d.d., Rijeka, za osporenu tražbinu u iznosu od 228.675,00 kn upućen, u roku od osam dana od pravomoćnosti toga rješenja, pokrenuti postupak radi utvrđenja osporene tražbine, jer će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice i predmet vraća na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj St-1626/2016-39 od 17. srpnja 2018. u točki I. izreke rješenja utvrđene su tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda. Točkom II. izreke rješenja osporene su tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda te je u toj točki pod rednim brojem 1. osporena tražbina Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka u iznosu od 228.675,00 kn. Točkom III. izreke rješenja pod rednim brojem 1. stečajni vjerovnik osporene tražbine Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka, upućen je da u roku od osam dana pokrene parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 228.675,00 kn, kao vjerovnik drugog višega isplatnog reda.

U obrazloženju pobijane odluke navodi se da su na ispitnom ročištu održanom 17. srpnja 2018. ispitane sve prijavljene tražbine prema svojim iznosima i redu, te da je na ispitnom ročištu, stečajna upraviteljica osporila tražbinu stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka, u iznosu 228.675,00 kn i to: za

iznos od 220.675,09 kn (29.940,23 EUR) zbog toga što se vodi parnica pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem P-307/2016, a iz dokumentacije kojom raspolaže stečajna upraviteljica ne proizlazi nedvojbeno postojanje te tražbine, za iznos od 500,00 kn budući da je ta tražbina za sudske pristojbe prijave tražbine prijavljena kao drugi viši isplatni red i na koju nema pravo u drugom višem isplatnom redu, jer se radi o tražbini nižeg isplatnog reda, te za iznos od 7.500,00 kn za troškove odvjetnika kod podnošenja prijave tražbine u stečajnom postupku, koja tražbina je prijavljena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda na koju nema pravo u tom isplatnom redu. Stoga je sud postupio u smislu čl. 266. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/27; dalje: SZ) i na parnicu uputio stečajnog vjerovnika, radi utvrđenja osporene tražbine, u roku iz čl. 267. SZ-a.

Protiv navedenog rješenja u točki III. njegove izreke, žalbu je podnio stečajni vjerovnik Erste & Steiermarkische Bank d.d., Rijeka navodeći da je netočan navod suda da ne raspolaže ovršnom ispravom za osporene dijelove tražbine pa je stoga sud pogrešno primijenio materijalno pravo i to odredbu čl. 266. SZ-a i uputio na parnicu stečajnog vjerovnika umjesto stečajnog upravitelja. Žalitelj navodi da raspolaže ovršnim ispravama za osporene dijelove tražbine, te je tako i navedeno u prijavi tražbine od 22. svibnja 2018., i to zadužnicama broj OV-3022/14 od 22. travnja 2014., OV-2388/15 od 2. travnja 2015. i OV-3408/10 od 10. kolovoza 2010. U odnosu na dio osporene tražbine u iznosu od 220.675,09 kn navodi da se parnični postupak vodi radi iznosa koji je već podmiren ali stečajni dužnik traži isplatu preplaćene kamate. U odnosu na osporene dijelove tražbine u iznosima od 500,00 kn i 7.500,00 kn, navodi da ne predstavljaju troškove prijave tražbine iz ovog postupka, pozivajući se na dokumentaciju iz prijave tražbine već da su ti troškovi postojali u trenutku otvaranja ovog stečajnog postupka. Također, žalitelj navodi, da kad bi se osporeni dijelovi tražbine od 500,00 kn i 7.500,00 kn odnosili na troškove prijave tražbine iz ovog stečajnog postupka, tada je sud bio dužan odbaciti prijavu u tom dijelu. Predlaže preinačiti pobijano rješenje i uputiti stečajnog upravitelja na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine, podredno ukinuti točku III. pobijanog rješenja i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje nepravilno i nezakonito.

Iz prijave tražbine stečajnog vjerovnika Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka proizlazi da je prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 5.581.660,56 kn na temelju više Ugovora i da za dio prijavljene tražbine u iznosu od 5.528.119,31 kn, zadužnice broj OV-3022/14 od 22. travnja 2014., OV-2388/15 od 2. travnja 2015. i OV-3408/10 od 10. kolovoza 2010. Iz navedenog proizlazi kako samo za dio prijavljene tražbine u iznosu od 53.541,25 kn vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom.

179

Iz prvostupanjskog rješenja u točki I. njegove izreke proizlazi da je žalitelju od ukupno prijavljene tražbine, priznata (utvrđena) tražbina u iznosu od 5.352.985,45 kn, dok je pod točkom III. izreke rješenja osporena tražbina u iznosu od 228.675,00 kn.

Žalitelj u žalbi tvrdi kako i za taj iznos ima ovršnu ispravu, što ne proizlazi iz njegove prijavljene tražbine iz razloga što od ukupno prijavljene tražbine za iznos od 53.541,25 kn, već sam žalitelj navodi da nema ovršnu ispravu.

Prema odredbi čl. 260. st. 1. SZ-a na ispitnom ročištu prijavljene se tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, kako su prijavljene, a stečajni upravitelj dužan je određeno se očitovati priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu (st. 2.).

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj je osporio tražbinu u iznosu od 220.675,09 kn navodeći da se o toj tražbini vodi parnica ne izjašnjavajući se je li ta tražbina zasnovana na zadužnici koja ima svojstvo ovršne isprave, dok iznos od 8.000,00 kn osporava smatrajući da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda, iako žalitelj tvrdi kako i za tu tražbinu ima ovršnu ispravu.

Odredbom čl. 215. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ) propisano je da dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi, zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja. Stavkom 3. istog članka propisano je da odredbe čl. 214. st. 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

Odredbom čl. 214. st. 7. OZ-a, propisano je da isprave (zadužnica) iz stavaka 1. i 2. tog članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe, a što znači da zadužnica i bjanko zadužnica imaju svojstvo ovršnih isprava.

Nije sporno da je stečajni vjerovnik uz prijavu tražbine dostavio zadužnice koje imaju svojstvo ovršnih isprava, radi osiguranja tražbine u iznosu od 5.528.119,31 kn, da mu je utvrđena tražbina u iznosu od 5.352.985,45 kn, međutim ostalo je sporno je li i dio osporene tražbine preko iznosa od 53.541,25 kn (za koji je sam žalitelj u prijavi naveo da nema ovršnu ispravu), zasnovan na zadužnici.

Naime, prema odredbi čl. 265. st. 1. SZ-a sud na temelju tablice ispitanih tražbina donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine. U parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu (čl. 270. SZ-a).

175

Poslovni broj: 68 Pž-4963/2018-4

4

Prilikom upućivanja na parnicu, sud mora voditi računa o pravilima iz odredbe čl. 266. SZ-a tako da na parnicu mora uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava (st. 4.), a ako za osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, upućuje vjerovnika ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu (st. 1.).

Žalitelj koji je uz prijavu tražbine priložio bjanko zadužnice, koje imaju svojstvo ovršne isprave, može se pozivati na pravila iz čl. 266. st. 4. SZ-a o upućivanju na parnicu osporavatelja radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine, jednako kao da za prijavljenu tražbinu ima neku od ovršnih isprava navedenih u čl. 23. OZ-a.

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja nije jasno ima li žalitelj zadužnicu koja ima svojstvo ovršne isprave i za osporenu tražbinu, a kako tvrdi u prijavi tražbine, te pobijano rješenje u točki III. njegove izreke za sada ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati čime je počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Zbog navedenog, valjalo je prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak prema odredbi čl. 369. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitnu povredu na koju je upućen ovim rješenjem i donijeti novu na zakonu osnovanu odluku u skladu s odredbom čl. 266. ZPP-a.

Zagreb, 11. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

Curman